

worden overgemaakt, en hoe deze informatie door dit transactieregister wordt bijgehouden en verwerkt.

In de tweede plaats legt de verordening de icbe-beheersmaatschappijen, icbe-beleggingsmaatschappijen en abi-beheerders de verplichting op tot informatieverstrekking aan de beleggers, overeenkomstig de bijlage bij de verordening. Deze informatie betreft zowel het mogelijke gebruik van welomschreven SFT's en totale-opbrengstswaps in precontractuele documenten als het uiteindelijke gebruik in periodieke verslagen.

In de derde plaats worden voorwaarden gesteld zowel aan het recht om als zekerheden ontvangen financiële instrumenten te hergebruiken (m.n. het bekomen van een "informed consent") als aan de uitoefening van dit recht (m.n. nakoming van de contractuele voorwaarden en overdracht van de zekerheden).

De verordening legt de lidstaten de verplichting op om passende bestuursrechtelijke sancties in te richten en spoort de toezichthoudende autoriteiten aan tot samenwerking en uitwisseling van informatie.

R.F. en G.H.

Richtlijn (EU) nr. 2015/2366 van het Europees Parlement en van de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van richtlijnen nrs. 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van richtlijn nr. 2007/64/EG (voor de EER relevante tekst) (Pb.L. 337, 23 december 2015), in werking getreden op 12 januari 2016

BANK- EN KREDIETWEZEN

Betalingsdiensten

BANQUE ET CRÉDIT

Services de paiement

Deze richtlijn ("PSD 2") vervangt, in het kader van de verdere integratie van de interne markt voor betalingsdiensten binnen de EU, de richtlijn nr. 2007/64/EG⁸ ("PSD 1"). Ten gevolge van significante technische innovaties, waaronder een snelle toename van het aantal elektronische en mobiele betalingen en de opkomst van nieuwe soorten betalingsdiensten, was de PSD 1 achterhaald. PSD 2 beoogt de rechtsonzekerheid, de potentiële veiligheidsrisico's in de betalingsketen en het gebrek aan consumentenbescherming op sommige gebieden, waartoe de leemten in PSD 1 leidden, te verhelpen. De wijzigingen

beogen meer concurrentie, efficiëntie en innovatie in het betalingsverkeer.

De wijzigingen aan PSD 1 betreffen onder andere:

- de uitbreiding van het toepassingsgebied tot aanbieders van rekeninginformatiediensten (*i.e.* online-diensten voor het verstrekken van informatie over een of meer betaalrekeningen van de betalingsdienstgebruiker) en van betalingsinitiatiedienst-aanbieders (*i.e.* betalingsdienstaanbieders die op verzoek van de betalingsdienstgebruiker een betalingsopdracht initiëren m.b.t. een of meer betaalrekeningen die bij een of meer andere betalingsdienstaanbieders wordt aangehouden);
- de uitbreiding – m.u.v. enkele bepalingen – van de toepassing van Titel III (transparantieverplichtingen) en van Titel IV (rechten en verplichtingen) tot betalingstransacties, ongeacht de munteenheid, waarbij slechts één der betalingsdienstaanbieders in een lidstaat van de EU gevestigd is, voor wat betreft de delen van de betalingstransactie die binnen de EU worden uitgevoerd;
- de beperking van de uitsluiting uit het toepassingsgebied van betalingstransacties die via een handelsagent worden uitgevoerd tot de handelsagent die slechts in naam en voor rekening van één der partijen optreedt, om te voorkomen dat platformen voor elektronische handel die als intermediair optreden PSD 2 niet moeten naleven;
- de nadere precisering van de uitsluiting uit het toepassingsgebied voor betaalinstrumenten met beperkte gebruiksmogelijkheden en voor betalingstransacties door elektronische communicatienetwerken of diensten;
- de onderwerping van de vergunning voor betalingsdienstaanbieders aan een reeks bepalingen inzake veiligheid;
- de introductie van het "EBA-register" waarin de informatie zal worden opgenomen betreffende vergunde betalingsinstellingen (en hun agenten), evenals een oplijsting van de vrijgestelde personen;
- de vrijstelling van de rekeninginformatiediensten van bepaalde voorwaarden en procedures waaraan betalingsinstellingen zijn onderworpen, en de introductie van diverse bepalingen op het vlak van de rechten en plichten voor rekeninginformatiediensten en betalingsinitiatiedienst-aanbieders;
- de introductie van een verbod tot doorrekening van de kosten van betalingstransacties aan de begunstigde;
- de aanpassing van de regeling inzake aansprakelijkheid van de betaler voor niet-toegestane betalingstransacties (franchise van 50 EUR i.p.v. 150 EUR);

⁸ Richtlijn nr. 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt en tot wijziging van de richtlijnen nrs. 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG en tot intrekking van richtlijn nr. 97/5/EG (Pb.L. 5 december 2007, afl. 319, 1).

- de introductie van verplichtingen inzake de beheersing van operationele risico's, de beveiligingsrisico's en authenticatie; en
- de verdere uitwerking van de bepalingen inzake alternatieve geschillenbeslechting ("ADR").

De Europese Commissie wordt de bevoegdheid verleend gedelegeerde handelingen vast te stellen m.b.t. bepaalde materies. Met uitzondering van enkele uitdrukkelijk aangewezen bepalingen, beoogt PSD 2 een volledige harmonisatie. De lidstaten moeten PSD 2 uiterlijk op 13 januari 2018 hebben omgezet in nationale bepalingen die vanaf die datum toegepast moeten worden.

R.F. en G.H.

Wet van 16 december 2015 tot regeling van de mededeling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen, door de Belgische financiële instellingen en de FOD Financiën, in het kader van een automatische uitwisseling van inlichtingen op internationaal niveau en voor belastingdoeleinden (BS 31 december 2015), voor wat betreft de inlichtingen die bestemd zijn voor de Verenigde Staten in werking getreden op 10 januari 2016, wat betreft de inlichtingen die bestemd zijn voor een andere lidstaat van de EU inwerkingtreding op een door de Koning vast te stellen datum

FINANCIEEL RECHT

Financiële markten – Periodieke informatie – Bewaring van gegevens

DROIT FINANCIER

Marchés financiers – Information périodique – Conservation des données

Deze wet regelt de verplichtingen van de Belgische financiële instellingen en van de Federale Overheidsdienst Financiën met betrekking tot de inlichtingen die aan een bevoegde autoriteit van een ander rechtsgebied moeten worden medegedeeld in het kader van een automatische uitwisseling van inlichtingen betreffende financiële rekeningen die georganiseerd zijn overeenkomstig richtlijn nr. 2014/107/EU⁹.

In de eerste plaats worden de verplichtingen geregeld voor een rapporterende financiële instelling om inlichtingen mee te delen betreffende te rapporteren rekeningen en betalingen gedaan aan niet-participerende financiële instellingen (o.a. omschrijving van de mede te delen informatie; uitzonderingen op de mede te delen informatie; bijzondere bepalingen wanneer de Verenigde Staten het aan rapportering onderworpen gebied zijn; de voor-

⁹ Richtlijn nr. 2014/107/EU van de Raad van 9 december 2014 tot wijziging van richtlijn nr. 2011/16/EU betreffende de verplichte automatische uitwisseling van inlichtingen op belastinggebied (*Pb.L.* 359, 16 december 2014).

waarden waaronder deze wet geen toepassing vindt; de mogelijkheid om beroep te doen op derde dienstverleners; en de verplichting om de gegevens gedurende 7 jaar te bewaren).

Daarnaast voorziet deze wet ook in bepalingen betreffende de vertrouwelijkheid en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de personen wiens gegevens worden verwerkt in het kader van deze wet (o.a. het uitdrukkelijk van toepassing verklaren van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzicht van de verwerking van persoonsgegevens; informatie- en kennisgevingsverplichtingen; van toepassing verklaring van het beroepsgeheim van de ambtenaren van de FOD Financiën; verplichting van de FOD Financiën om de gegevensbestanden gedurende 7 jaar te bewaren; en uitzonderingen op het vertrouwelijk karakter van de verwerkte informatie).

Ook voorziet de wet in sancties voor inbreuken op deze wet begaan door betrokken financiële instellingen.

De drie bijlagen bij deze wet geven een verdere technische uitwerking aan de principes die zijn opgenomen in de wettekst.

R.F. en J.D.

Koninklijk besluit van 23 oktober 2015 tot goedkeuring van het reglement genomen in uitvoering van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, aangaande leasingondernemingen (BS van 23 december 2015), inwerkingtreding op 2 januari 2016

FINANCIEEL RECHT

Witwasreglementering

DROIT FINANCIER

Blanchiment de capitaux

Dit koninklijk besluit keurt het reglement goed dat ertoe strekt de naleving van de bepalingen van de wet van 11 januari 1993¹⁰ ("witwaswet") door de leasingonderneming, onderworpen aan deze wet o.g.v. artikel 2, 18° witwaswet, te verzekeren en bij te dragen tot de toepassing van die wet door de Cel voor Financiële Informatieverwerking ("CFI"). Het belast de minister bevoegd voor Economie met haar uitvoering.

Het reglement, als bijlage bij het koninklijk besluit gevoegd, bevat bepalingen inzake (1) de identificatie en verificatie van de cliënt, de lasthebber van de cliënt en de uiteindelijke begunstigde van de leasingovereenkomst,

¹⁰ Wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (*BS* 9 februari 1993, p. 2.828).